

Gods doel in deze tijd

Iedereen die gelooft, is ervan overtuigd dat er zeker een tijd zal aanbreken waarin God al Zijn wijsheid en macht aanwendt om ervoor te zorgen dat het goede zegeviert en het kwade wordt overwonnen. Onder de volgelingen van Jezus Christus is er echter een grote verscheidenheid aan opvattingen over het moment en de wijze waarop dit zal gebeuren, maar als ze er over nadenken, zullen ze het met elkaar eens zijn dat er een uiterste limiet is gesteld aan de heerschappij van het kwaad in deze wereld. Zij geloven niet dat God het zal toestaan dat de tegenwoordige toestand altijd zal blijven bestaan. Er zal een moment aanbreken waarop de Almachtige God datgene zal doen waarvan alle godvrezende mensen geloven dat Hij dat kan, zou moeten en ook zal doen.

We hoeven er nauwelijks over te spreken dat het helemaal niet vreemd is dat God op een bepaald moment Zijn kracht zal gebruiken om het goede te laten zegevieren. Dat is wat ook u zou doen als u God zou zijn. Het is wat ik zou doen als ik God was. Het is zeker geen geheim dat Hij dat zal doen. Het grote geheim is waarom Hij er zo lang mee wacht. Want als we afgaan op wat we om ons heen zien gebeuren, lijkt het alsof God een ongeïnteresseerde toeschouwer is van de ongelijke strijd tussen goed en kwaad op deze aarde. Daarom vinden veel mensen dat hun gevoelens onder woorden zijn gebracht in deze uitspraak van Salomo:

Wederom aanschouwde ik alle onderdrukkingen die onder de zon geschieden, en zie: tranen der onderdrukten, en zij hadden geen trooster; maar aan de zijde hunner onderdrukkers was macht – en zij hadden geen trooster (Prediker 4:1).

Het is heel normaal voor mensen die nadenken om een of andere verklaring zoeken voor de schijnbare onverschilligheid van God tegenover goed en kwaad, waarheid en dwaling. Als de God des hemels dan almachtig en alwetend is hoe bestaat het dan dat duisternis en dwaling, misdaad en goddeloosheid overal voortwoekeren terwijl Hij er niets aan doet.

Er zijn natuurlijk veel onnadenkende Christenen die, gezegend in hun eigen onkunde, geloven dat God er wél wat aan doet. Zij wijzen op de godsdienstige activiteiten die overal plaatsvinden, op zegeningen waarvan zij denken dat God die aan bepaalde individuen of groepen heeft gegeven, of zij zullen aankomen met voorbeelden van verhoringen op gebeden waarvan zij denken dat God heeft ingegrepen in het leven van bepaalde mensen. Het feit is echter zonneklaar dat alles wat God voor individuen heeft gedaan in de afgelopen 1900 jaar net zo weinig heeft uitgehaald als een handvol zand zou doen om de stroom van de Niagara in te dammen.

Alle mensen die in God geloven, zullen grif toegeven dat er oneindig veel meer is wat God zou kunnen doen dan Hij nu doet aan de huidige toestand op aarde. Als we daarnaar vragen zal niemand dat durven ontkennen. Hij heeft nog niet al Zijn bronnen uitgeput. Hij zou oneindig veel meer kunnen doen. Om een voorbeeld te noemen: Hij zou een woord kunnen spreken dat er licht zal zijn en zodoende de mensheid verlichten met betrekking tot wat in Zijn ogen zonde en gerechtigheid is. Hij kan aan allen duidelijk maken wat er precies wordt bedoeld met de dingen die in Zijn Woord zijn gezegd. Hij zou aan individuele mensen kunnen zeggen: 'dit is de weg, wandelt daarin.' Als Hij dit zou doen, zou er een einde komen aan de morele, godsdienstige en geestelijke verwarring die overal heerst. Hij zou de bedekking met betrekking tot de persoon en het werk van Jezus Christus van hun ogen weg kunnen nemen. Hij zou de inspanningen van hen die het goede willen doen rijk en overvloedig kunnen zegenen en Hij zou met succes de pogingen van hen die kwaad willen doen kunnen verijdelen. Dit zijn slechts enkele dingen die Hij zou kunnen doen. En als Hij ze zou doen, zou de wereld binnen dertig dagen een totaal andere plaats worden.

Zij die de Bijbel kennen, zouden kunnen wijzen op de vele voorvallen waarin God in het verleden ingreep en waarin Hij Zich mengde in de aangelegenheden van mensen en landen. Hij heeft gesproken, Zijn stem werd gehoord en Zijn uiterlijk werd gezien. Hij gaf licht, Hij liet mensen zien hoe Hij wilde dat zij wandelden, Hij streed openlijk aan de kant van het goede en Hij bestreed net zo openlijk de machten van het kwaad. Maar in tegenstelling

hiermee is de hemel nu al negentien lange eeuwen stil. Hij die eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken heeft in de profeten (Hebreeën 1:1), spreekt nu helemaal niet meer tot Zijn volk. Zoals Sir Robert Anderson zei:

De heilige geschiedenis van het uitverkoren ras is duizenden jaren lang vol wonderen waarmee God Zijn macht aan de mensen heeft getoond. Toch worden we nu geconfronteerd met het verbazingwekkende feit dat vanaf de dagen van de apostelen tot op heden men tevergeefs in de geschiedenis van het Christendom zal zoeken naar zelfs maar één enkel verslag van een openbare gebeurtenis die mensen dwingt zelfs maar in het bestaan van God te geloven (The Silence of God, p.18).

Op grond hiervan zijn sommige mensen tot de conclusie gekomen dat God Zich heeft willen distantiëren van de aangelegenheden van mensen en de naties en dat Hij hen helemaal aan henzelf heeft overgelaten. Maar het getuigenis van Gods Woord maakt een dergelijk geloof onmogelijk. De Bijbel laat zien dat God een actieve interesse heeft voor de menselijke aangelegenheden en dat Hij onder de mensen een geweldig werk doet, zij het dat het in het geheim wordt uitgevoerd en hij laat zien dat het geheim van Zijn zwijgen in deze tijd wordt verklaard uit Zijn doel in deze tijd.

God heeft de cruciale waarheid bekendgemaakt dat er een dag zal komen waarop Hij openlijk zal ingrijpen en Zich volledig zal mengen in de aangelegenheden van mensen en landen. Aan alle mensen die bidden: 'Uw koninkrijk kome' kunnen we zeggen dat dit koninkrijk zal komen. De tijd zal aanbreken waarin de heerschappij van God werkelijkheid wordt op deze aarde. Er zijn talloze tekstgedeelten over dit onderwerp die aangehaald kunnen worden. Wegens de beperkte ruimte zullen we met twee daarvan volstaan.

In de profetie van Ezechiël heeft de Heer over het volk Israël uitgesproken:

Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen. Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte

grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaders in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE. Ik zal u onder de herdersstaf doen doorgaan en u brengen in de band van het verbond. Ik zal de weerspannigen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben (Ezechiël 20:33–38).

Dit gedeelte laat zien dat God zal ingrijpen in de omstandigheden van het volk Israël en dat heeft betrekking zowel op het volk als op individuen die onder Zijn heerschappij zullen vallen. Als we dit gedeelte lezen kunnen we niet anders dan denken aan de geweldige verandering die Israël ondergaat als God alleen al dat doet wat Hij hier gezegd heeft te zullen doen. Zelfs als Hij alleen maar zou handelen ten behoeve van Israël zouden de overige volken al voordeel hebben bij het licht dat Hij dit volk geeft. Maar God is niet van plan alleen maar ten behoeve van Israël handelend op te treden. In een van de profetische Psalmen wordt het volgende over de aarde en de landen op deze aarde gezegd:

Komt, aanschouwt de werken des HEREN, die verwoesting (ontzagwekkende dingen) op aarde aanricht, die oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde, de boog verbreekt, de lans stukslaat, de strijdwagens met vuur verbrandt. Laat af en weet, dat Ik God ben; Ik ben verheven onder de volken, verheven op de aarde (Psalm 46:8–10).

De dingen die in deze twee gedeelten naar voren komen, zullen werkelijkheid worden voor zowel Israël als voor de volken op deze aarde op de dag dat God Zijn wijsheid en macht aanwendt om de zege van het goede en de ondergang van het kwade zeker te stellen. Deze profetieën worden vervuld op de dag dat God Zijn heerschappij over de mensen en de volken op aarde vestigt. Deze dingen wachten op de totstandkoming van het koninkrijk van God, want dat koninkrijk is niets meer of minder dan Zijn heerschappij. Het lange wachten op de vervulling van dergelijke

profetieën en het geheim van Zijn huidige zwijgen kan alleen worden begrepen als we Gods doel in deze tijd begrijpen. De kennis van dit doel kan echter alleen gevonden worden in de heilige Schrift. Het getuigenis van Gods Woord laat zien dat er een tijd in de geschiedenis is geweest waarin God zichtbaar en openlijk handelde door menselijke heerschappij te vervangen door heerschappij van de hemelen, door de heerschappij van de zonde en de dood te vervangen door een heerschappij van gerechtigheid en leven. Dit zien we toen Johannes de Doper in Israël verscheen en zei:

Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

Als de oorspronkelijke taal van deze heldere boodschap meer getrouw vertaald zou zijn, zou er staan:

Onderwerp u, want de heerschappij van de hemelen is nabij gekomen.

Maar zelfs al houden we ons aan de traditionele vertaling, dan nog is de enig mogelijke uitleg van deze woorden dat de tijd nabij gekomen was waarin de hemelen heerschappij zouden voeren over de aarde. In het Bijbels taalgebruik kunnen onder hemelen zowel wezens als plaatsen worden verstaan. Het enkelvoud wordt wel gebruikt als aanduiding van God, zoals in Lucas 15:18 en Lucas 20:4. Aangezien God de Hoogste van alle hemelen is, moet onder de heerschappij van de hemelen die Johannes aankondigde de regering van God worden begrepen. Johannes waarschuwde dat de tijd zou aanbreken dat deze heerschappij wordt uitgeoefend zoals de heerschappij van God dat zou moeten doen. De bijl zal dan aan de wortel van de bomen worden gelegd; elke boom die er niet in slaagt om goede vruchten voort te brengen, wordt omgehakt en verbrand; er zal een grote scheiding en reiniging plaatsvinden waarin het graan wordt verzameld in de graanschuur en het kaf wordt verbrand met onuitblusbaar vuur. Zie Mattheüs 3:10–12. Dit gedeelte laat er geen twijfel over bestaan dat de Rechter over de ganse aarde begonnen was om Zijn heerschappij op aarde te vestigen, te beginnen bij Israël. Want hoewel het waar is dat de bediening van Johannes alleen maar met Israël te maken had, maakt de Schrift ons duidelijk dat de heerschappij van God onbeperkt zal zijn.

Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn

ziel een welbehagen heeft; Ik zal mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen. Hij zal niet twisten of schreeuwen, en niemand zal op de pleinen zijn stem horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de walmende vlaspit zal Hij niet uitdoven, voordat Hij het oordeel tot overwinning heeft gebracht. En op zijn naam zullen de heidenen hopen (Mattheüs 12:18–21).

Deze woorden laten ons de werkwijze zien van Hem op Wiens schouders de heerschappij zal rusten. Hij zal niet twisten of schreeuwen, ook zal niemand Zijn stem in de straten horen. Dat zijn de dingen die we steeds tegenkomen als de ene menselijke regering de andere omverwerpt. Men acht onder dergelijke omstandigheden een flink vertoon van meedogenloze macht wenselijk. Maar als de Here Jezus Zijn heerschappij vestigt, zal Hij zelfs het geknakte riet niet verbreken en de walmende vlaspit niet uitdoven. Wraak is altijd de laatste toevlucht van macht en wraak zal ook Zijn laatste toevlucht zijn en niet Zijn eerste. Hij laat ons weten:

Alzo is het Koninkrijk Gods, als een mens, die zaad werpt in de aarde, en slaapt en opstaat, nacht en dag, en het zaad komt op en groeit, zonder dat hij zelf weet hoe. De grond brengt vanzelf vrucht voort; eerst een halm, daarna een aar, daarna het volle koren in de aar. Wanneer dan de vrucht rijp is, laat hij er terstond de sikkel in slaan, omdat de oogsttijd aangebroken is (Marcus 4:26–29).

Hier zien we op welke wijze God Zijn wijsheid en macht gebruiken zal om al het kwaad te verslaan en het goede te laten zegevieren en om Zijn heerschappij op de aarde te vestigen. Er wordt hier gezegd dat dit in opeenvolgende fasen gebeurt die vergeleken worden met een halm, een aar, het volle koren in de aar, de rijpe vrucht en de verschillende fasen van de oogst. En het begin van deze daden van God zou niet lang op zich laten wachten. De volgende woorden van de Heer aan Zijn discipelen gingen hierover:

En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen smaken, voordat zij zien, dat het Koninkrijk Gods gekomen is met kracht (Marcus 9:1).

Het is waar dat niet allen zouden leven om het mee te maken, want Judas zou de hand aan zichzelf slaan, maar er zouden elf van hen in leven blijven totdat zij de heerschappij van God aan het werk zouden zien.

Alles wat nodig was om Gods lang beloofde heerschappij te verwezenlijken, de enige gebeurtenissen die daartoe moesten plaatsvinden, waren de dood, de opstanding en de hemelvaart van de Here Jezus Christus. Zijn troon, de zetel van Zijn heerschappij, was al voorbereid in de hemelen en van daaruit zou Hij over alles regeren (Psalm 103:19). Zijn vijanden zouden Hem onderworpen worden terwijl Hij in de hemelen is (Hebreeën 1:13). Gedurende Zijn gehele bediening sprak de Here Jezus over Zijn dood, Zijn opstanding en Zijn terugkeer naar de plaats en de positie die Hij verlaten had. Hij sprak over de grote triomfen die zouden volgen op Zijn hemelvaart naar de rechterhand van de macht, triomfen die zo onvoorstelbaar waren dat Zijn discipelen Hem nauwelijks konden geloven. Ja, zij zouden de Zoon des mensen zien komen in Zijn heerschappij. Zij zouden de regering van God zien komen in macht.

De grote gebeurtenis die tien dagen na de hemelvaart van de Here Jezus 'naar de rechterhand van de macht van God' plaatsvond, was voldoende om hen te laten zien dat Gods werk, dat uiteindelijk zou leiden tot de vestiging van de volledige heerschappij van God op aarde, was begonnen. Op die gedenkwaardige Pinksterdag werkte God in het openbaar. 120 discipelen werden in het openlijk vereenzelvigd met de Geest van God. Door middel van de gave van talen werd de vloek van Babel voor ieder afzonderlijk opgeheven. De gebeurtenissen die plaatsvonden in de eerste dagen na de hemelvaart van Jezus Christus deed het hart van elke gelovige opspringen van vreugde. Het grote werk dat zou leiden tot de zege van het goede en de nederlaag van het kwade was eindelijk begonnen. Het was dan misschien klein begonnen, met slechts 120 mensen, maar het zou onstuitbaar worden voortgezet. Hij zou niet falen, noch ontmoedigd raken totdat Hij Zijn oordelen in de aarde zal hebben gebracht. Zie Jesaja 42:1-4.

De eerste openbare verkondiging na de hemelvaart van de Here Jezus deed het aantal gelovigen toenemen tot 3.120. Hierop volgde een openbare en onweerlegbare genezing van een zieke

bij een van de poorten van de tempel en de boodschap die aan de daar samengestroomde mensen werd verkondigd, deed het aantal toenemen tot 5.000. En toen wegens dit openbare wonder de apostelen met zware straffen werden bedreigd als zij nogmaals zouden spreken in de naam van Jezus van Nazareth, deden zij een beroep op God. Op dat moment en op die plaats liet God duidelijk merken dat Hij hun gebed had verhoord en dat hun getuigenis voortgang zou vinden (zie Handelingen 4).

Toen Ananias en Saffira zondigden werden zij direct gestraft op een manier die liet zien dat God geen zonde tolereerde onder hen die deelden in de zegeningen van Zijn regering (zie Handelingen 5).

Door gebrek aan ruimte is het onmogelijk om aan alle tekenen en wonderen aandacht te besteden, de wonderen van genezing, opstandingen uit de dood, verschijningen van engelen en bevrijdingen uit de gevangenis die plaatsvonden in de 33 jaar die beschreven zijn in het boek Handelingen. In die tijd was de interventie door God geen mystieke theorie. Het was niet iets wat mensen claimden om zichzelf belangrijker te maken. God greep in op een overtuigende wijze opdat het doel bereikt zou worden waaraan Hij toen werkte. Dit doel had te maken met het Koninkrijk. Zijn doel was om Zijn regering op aarde te vestigen.

Er kan geen twijfel over bestaan dat in de periode die beschreven is in Handelingen de basis werd gelegd voor de volgende grote fase in het koninkrijk van God. Wat de Heer had geplant stond op het punt om zich van de 'halm-fase' tot de 'aar-fase' te ontwikkelen en vervolgens tot 'het volle koren in de aar'. Het gezelschap dat eruit geroepen was om Hem te dienen in Zijn regering was bijna compleet. En hoewel de vervolgingen steeds algemener werden, ontmoedigde dat de eruitgeroepen niet, omdat zij tevoren waren gewaarschuwd voor deze 'nachtperiode' van het koninkrijk. Maar deze nachtperiode liep ten einde en de dagperiode stond op het punt om aan te breken. Dit bracht de apostel Paulus ertoe te zeggen:

Gij verstaat immers de tijd wel, dat het thans voor u de ure is om uit de slaap te ontwaken. Want het heil is ons nu meer nabij, dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij. Laten wij dan de werken der duisternis afleggen

en aandoen de wapenen des lichts! (Romeinen 13:11,12).

Maar die dag is nooit aangebroken! Gods koninkrijk ontwikkelde zich niet verder dan de 'halm-fase' van de Handelingentijd en zelfs die gezegende fase zien we nu niet meer. De hemel hulde zich in stilzwijgen en vanaf het einde van de Handelingentijd is dit zwijgen niet meer doorbroken. Al 19 eeuwen lang heeft de wereld geen openbare manifestatie van Zijn aanwezigheid of macht gezien. Het lijkt geen twijfel dat er iets gebeurd moet zijn. Gods geweldige doel om Zijn koninkrijk te vestigen, Zijn uitdrukkelijke bedoeling om over Israël te heersen en Zijn doel om de wereld te regeren zijn alle uitgesteld. En dit uitstel kan op geen enkele wijze worden verklaard dan door Gods doel in onze tijd. Wat Hij nu aan het doen is, het doel waarvoor Hij nu werkt, is zwaarwegend genoeg om het huidige uitstel en het lange wachten op de vestiging van het koninkrijk in deze wereld te rechtvaardigen. Hij heeft het stilzwijgen nu al 19 eeuwen bewaard omdat dit essentieel is voor Zijn huidige doel. Het moment waarop Hij Zijn stilzwijgen verbreekt en weer openlijk handelt en spreekt zal het signaal zijn dat Zijn huidige doel is bereikt en dat er een nieuwe bedeling is begonnen.

Het Koninkrijk uitgesteld

De waarheid die al naar voren is gebracht voldoet om aan te tonen dat Gods doel wat het Koninkrijk betreft is opgeschort aan het einde van de periode van 33 jaar die in Handelingen is weergegeven. Zijn doel om te regeren over Israël en om dat volk en de hele wereld te zegenen werd niet uitgesteld bij het kruis. Het kruis was een essentieel onderdeel van dit programma en kan daarom nooit de reden zijn geweest voor het uitstel. We zien dat God actief betrokken is bij het bereiken van Zijn doel gedurende de hele Handelingentijd (zie Handelingen 3:25,26 en Handelingen 28:20). Alles wat God in deze periode deed was direct gerelateerd aan Zijn doelen voor het koninkrijk. De ekklesia (gemeente) die eruit was geroepen was de ekklesia van het koninkrijk (zie Mattheüs 16:18,19). Juist aan hen waren de sleutels van het koninkrijk gegeven. En zelfs de boodschap van genade die aan de apostel Paulus werd gegeven had ten doel om

mensen die daar anders van uitgesloten zouden zijn een plaats te geven in het koninkrijk van God. Als u I Corinthe 6:1–11 leest, zult u zien dat deze bekeerlingen van Paulus door de boodschap van genade een positie hadden gekregen waarvan hun zonden hen zouden hebben uitgesloten. En u zult tevens zien dat zij uitverkoren waren om deel uit te maken van Gods regering tijdens de volgende fase op aarde. Bovendien kan de uitspraak in I Thessalonicenzen 2:12 (een brief uit de periode van de Handelingen) maar één ding betekenen. Deze gelovigen waren geroepen met het oog op de regering (het koninkrijk) van God.

Wanneer we Gods doel voor de huidige tijd willen begrijpen, is het noodzakelijk dat we een duidelijk onderscheid maken tussen het doel waarvoor het evangelie van genade in de Handelingentijd werd verkondigd en het doel waarvoor het nu wordt verkondigd. Als we daarin falen, kunnen we het Woord der Waarheid niet recht snijden.

De eenvoudige gebeurtenis die het uitstel van Gods doel met het koninkrijk markeert, is de uitspraak van Paulus in Handelingen 28:28.

Het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook horen!

Op dat moment trok God de gave van de talen terug; een gave die op doeltreffende wijze voor de bezitters ervan de vloek van Babel ophief. En op dat moment trok God ook de gave terug van Zijn ambassadeurs om ogenblikkelijk, wonderbaarlijk en eenduidig te genezen; een kracht die veel had bijgedragen aan de bevrijding van de gevolgen van Adams zonde. Ja, het was in Handelingen 28:28 dat God al de krachten terugtrok die Hij aan mensen had gegeven met het oog op het koninkrijk. Dit alles wijst op één grote waarheid. God houdt Zich op dit moment niet bezig met de ontwikkeling van het koninkrijk. Hij wendt op dit moment Zijn wijsheid en kracht niet aan om de zege van het goede en de ondergang van het kwade zeker te stellen. Al Gods daden die betrekking hebben op het koninkrijk zijn uitgesteld, omdat Hij bezig is een ander plan uit te werken en te voltooien. Het moet nogmaals voor alle duidelijkheid naar voren worden gebracht dat dit uitstel pas inging aan het einde van de periode van 33 jaar die beschreven is in het boek Handelingen. Het feit dat Paulus

doorging het koninkrijk van God te verkondigen gedurende de twee jaar van zijn verblijf in Rome (Handelingen 28:31) doet hieraan niets af. Er bestond geen enkele aanleiding om wegens het uitstel de lippen over dit onderwerp te verzegelen. Het wordt ook in onze tijd nog verkondigd door mensen die het Woord Gods volledig tot zijn recht willen laten komen.

Enkele verklaringen nader beschouwd

Voordat we ingaan op het doel van God voor onze tijd en voordat we overdenken wat Hij nu aan het doen is, lijkt het ons zinvol de weg te effenen door bepaalde ideeën de revue te laten passeren die worden geopperd in de hoop een verklaring te kunnen geven voor de lange tijd die voorbijgaat voordat God Zijn kracht aanwendt om af te rekenen met al het kwaad dat we overal om ons zien.

Er bestaan veel opvattingen die, wanneer we ze nader onderzoeken, blijken te leren dat God Zijn doel om het koninkrijk der Hemelen te vestigen niet heeft kunnen bereiken als gevolg van Israëls weigering om daaraan zijn medewerking te verlenen. Zij suggereren dat door Israëls afwijzing van Christus God genoodzaakt werd om Zijn plan bij te stellen en dat Zijn handen nu gebonden zijn tot het moment waarop Israël zijn harde oordeel over Hem verzacht. Slechts het verwoorden van dergelijke ideeën geeft al voldoende antwoord. Toen Johannes de nabijheid van het koninkrijk der hemelen verkondigde, zoals weergegeven in Mattheüs 3, hield dat op geen enkele wijze verband met hun aanneming of afwijzing daarvan. Het koninkrijk werd aangekondigd en niet aangeboden om aangenomen of afgewezen te worden. Iedere Israëliet zou, wanneer hij zich onderwerpt, een plaats in het koninkrijk krijgen en als hij dat niet doet zou hij eruit gezuiverd worden, maar het koninkrijk was op geen enkele wijze gerelateerd aan Israëls houding. Als we Ezechiël 20:33–44 opnieuw lezen, zullen we zien hoe onlogisch het is om ervan uit te gaan dat Gods aankondiging dat Hij over hen zal regeren ook maar bijkomstig afhankelijk is van het feit of zij Hem als hun Heerser zullen aanvaarden of afwijzen. In dit hele gedeelte maakt God duidelijk dat het niet uitmaakt wat zij willen of doen; Hij zál

over hen heersen. Dat er een uitstel kwam van de vestiging van het koninkrijk had niets met Israëls ongeloof aan het slot van Handelingen te maken. Het uitstel zou ook hebben plaatsgevonden als elke man, elke vrouw en elk kind in Israël de Heer aangenomen zou hebben. Dit uitstel moest er komen opdat God een ander plan kon gaan uitwerken en voltooien en het is niet aan God opgedrongen door Israëls ongeloof.

Het lange wachten op Gods kracht waarmee Hij het kwade zal verslaan en de zege van het goede bewerken, wordt door velen uitgelegd alsof Gods huidige doel is om 'takken uit het vuur te rukken'. Zij die er deze opvatting op nahouden lijken zich een wereld voor te stellen die op weg is naar vernietiging en dat God dit toelaat zodat hij enkelen uit de massa rukken om op die manier als hun Redder te worden verheerlijkt. Dit is zowel onlogisch als irreëel. God wordt ervan beschuldigd een toestand te laten voortbestaan om Hem in staat te stellen enkelen uit die toestand te redden. Waarom zou Hij er zich tevreden mee stellen om slechts enkele takken uit het vuur te rukken terwijl het volledig in Zijn macht ligt om het hele vuur te blussen? Het bestaat niet dat God de langdurige heerschappij van het kwade laat voortduren opdat Hij er enkelen uit kan redden terwijl Hij evengoed een einde zou kunnen maken aan deze toestand die velen verloren doet gaan.

Er zijn mensen die geloven dat God de mensheid in de tegenwoordige toestand laat opdat Hij op aarde rekruten kan werven voor de hemel. Maar als dat het geval zou zijn, zou het aantal mensen dat verloren gaat de enkelen die behouden worden zodanig overstijgen dat het niet te rechtvaardigen is dat God doorgaat met een dergelijk programma. Bovendien is dit geen verklaring voor Zijn huidige stilzwijgen. Als Hij rekruten zoekt voor Zijn leger, waarom heeft Hij dan de zichtbare bewijzen van Zijn macht en medeleven teruggetrokken? De mensen in de Handelingenperiode hadden deze zichtbare bewijzen. Waarom zou Hij dan nu zwijgen?

Er wordt vaak beweerd dat Gods doel in deze tijd is om een volk uit de heidenen voor Zijn naam te vergaderen. Men wijst op Handelingen 15:14 als onderbouwing van deze gedachte. Men veronderstelt dan dat God zo in beslag wordt genomen door de roeping uit de volken dat Hij niets aan de wereld als geheel doet.

Maar we dienen te bedenken dat het verzamelen van een volk uit de heidenen het werk was dat God deed in de Handelingenperiode met het oog op het koninkrijk. En om dit werk doeltreffend uit te voeren werden door de apostel Paulus alle mogelijke wonderen, machtige werken en tekenen onder de heidenen gedaan om hen tot gehoorzaamheid te brengen (Romeinen 15:18,19). Als dit werk onder de heidenen tot op de dag van vandaag voortgezet zou zijn, als dat nog steeds Gods doel in deze tijd is, waarom worden dergelijke effectieve hulpmiddelen dan onthouden aan hen die Christus onder de heidenen verkondigen? Vanaf het slot van het boek Handelingen tot op heden is geen enkel openbaar werk gedaan van het soort dat Paulus deed 'om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen'. Met dit voor ogen en zonder kennis van Gods tegenwoordige doel, zouden we genoodzaakt zijn met Gideon uit te roepen:

Indien de HERE met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen? Waar zijn dan al zijn wonderen, waarvan onze vaders ons vertelden (Richteren 6:13).

Er verdient nog een opvatting onze aandacht. Sommigen beweren dat Gods huidige doel is om 'de kerk' te roepen en dat alle zegeningen voor Israël, de volken en de aarde moeten wachten op de voltooiing van deze speciale groep. Sommigen noemen dit bijzondere werk 'het lichaam van Christus'. Het blijkt evenwel dat de Schrift niet leert dat God Zijn beloofde werk om recht en gerechtigheid op aarde te vestigen heeft uitgesteld om uit elke generatie enkelen te roepen die in het bijzonder gezegend worden als 'de gemeente, het lichaam van Christus'. Deze opvatting is misschien goed voor het ego van velen die beweren deel uit te maken van deze roeping, maar het is geen afdoende verklaring voor het lange uitstel van het moment waarop God een einde maakt aan de macht van zonde en dood. Het is waar dat God een unieke en bijzondere roeping heeft voor de gelovigen van tegenwoordig en het is ook waar dat zij gezegend zullen worden op een speciale manier en dat zij Hem op een bijzondere wijze zullen dienen, maar de roeping en vorming van deze groep is niet Gods doel in deze tijd. De roeping van gelovigen in deze tijd is een nevenproduct van Zijn doel. Het is geen doel in zichzelf. Zijn doel in deze tijd is zo groot dat het gericht is op Hemzelf, op Zijn Naam en Zijn karakter. Het is niet gericht op

mensen, zelfs niet op verlostte mensen.

Genade en heerschappij

Op dit punt zou het ons zeer helpen bij het onderzoek van ons onderwerp als we zouden beseffen dat de polariteit van Gods karakter kan worden uitgedrukt in de woorden genade en heerschappij. Deze twee begrippen drukken volkomen het karakter van God uit zoals dat is geopenbaard in Jezus Christus en zij vatten samen wat Hij ooit is geweest of wat Hij ooit zal zijn in relatie tot Zijn schepselen. Hij die de God van alle genade is (I Petrus 5:10) is tevens de Rechter der ganse aarde (Genesis 18:25). Als we God niet erkennen zowel als God van genade als God van de heerschappij, dan kennen we Degene die wordt uitgedrukt, geopenbaard en verklaard in Jezus Christus niet. Als mensen beweren dat wegens de grote liefde van God geen mens ooit gestraft zal worden, ontkennen zij een kant van Gods karakter. Zij leggen het accent op de genade van God en zij negeren de heerschappij van God. In Gods genade zien wij Zijn volmaakte liefde, maar in Zijn heerschappij zien we Zijn volmaakte gerechtigheid. Mensen die genadig behandeld worden, ontvangen wat zij niet verdienen, maar mensen die onder de heerschappij vallen, zullen precies dat ontvangen wat zij verdienen, niets meer en niets minder.

De mensheid staat op het punt om een volledige en openlijke demonstratie te zien van Gods heerschappij. Haar kracht en principes, haar gerechtigheid en recht, haar licht en leven, haar genezing en gezondheid, haar voordelen en zegeningen zullen alle op overtuigende wijze worden geopenbaard. De mensen zullen in die dag in staat zijn om een weloverwogen vergelijking te maken tussen de menselijke overheid en de heerschappij van de hemelen, tussen menselijke regering en Gods regering. De wereld zal eenmaal de leiding ervaren van Gods regering.

De wereld zou dit hebben ervaren als God doorgedaan zou zijn met de vestiging van het koninkrijk aan het einde van het boek Handelingen. Het fundament voor een volledige openbaring van Gods rechtvaardige heerschappij was in die periode al gelegd. Maar, zoals we eerder opmerkten, die is uitgesteld met het oog

op het bereiken van een ander doel, een doel dat altijd geheim was gebleven en waarvan alleen God wist.

Het doel van God in deze tijd is om Zijn genade te tonen. Hij laat in de geschiedenis van de mensheid de genadige kant van Zijn karakter zien. Dit doet Hij nu door middel van een bedeling of een bestuursvorm van genade ten behoeve waarvan Hij al Zijn regerings- of koninkrijksdoelen heeft uitgesteld.

Er kan alleen een bevredigende verklaring worden gevonden voor het feit dat God het kwaad zolang tolereert, dat Hij zwijgt en dat Hij Zijn heerschappij in de wereld zo lang uitstelt als we beseffen dat God bezig is om een ander plan uit te voeren dat gericht is op Zijn eigen karakter. Opdat alle mensen die Hem leren kennen, kunnen weten dat Hij de God is van alle genade. Hij is nu bezig Zijn genade te tonen, die in eeuwigheid zal standhouden. Deze uiting van Zijn genade zal ook nog herdacht worden als zonde en dood zijn vernietigd en als aan de mensen geen genade meer kan worden geschonken. God doet in deze tijd alles wat nodig is om voor altijd en onweerlegbaar vast te leggen dat Hij de God van alle genade is. Daar is Hij nu mee bezig. Dat is Zijn huidige doel.

De waarheid dat Gods huidige doel is om de genadige kant van Zijn karakter te tonen, lijkt voor velen misschien een verregaand simplisme. Het is in werkelijkheid zo simpel dat sommigen het wellicht afwijzen zonder erover na te denken. Als we de waarheid van deze korte verklaring echter helemaal proberen te doorgronden wordt deze bij het zoeken naar verdere details zo groot dat alleen zij die werkelijk de waarheid zoeken alle consequenties ervan tot het uiterste zullen aanvaarden. We kunnen deze waarheid met recht de Mount Everest noemen onder alle waarheden die specifiek zijn voor de huidige periode. Vele andere hoogten moeten eerst worden overwonnen voordat er maar een voet gezet kan worden op deze berg en voordat men in staat is de uiteindelijke beklimming ervan te beginnen. Daarom zullen we, in de hoop u alle mogelijke hulp te bieden, deze waarheid verder onderzoeken aan de hand van stellingen die hiermee verband houden.

1. Het is volledig overeenkomstig de wegen van God, dat Hij alles zal doen wat nodig is om de genadige kant van Zijn karakter te tonen.

Onze God wil graag dat de mensen Hem werkelijk leren kennen. Het zou het belangrijkste doel van ieder mens moeten zijn om Hem te kennen. God heeft in het verleden veel gedaan om de misvattingen te weerleggen die mensen over Hem hadden. Hij heeft verklaard dat Hij bepaalde dingen in de toekomst zou doen om ervoor te zorgen dat de mensen Hem zullen leren kennen. Dat maken we op uit wat Hij heeft verteld over hetgeen Hij zal gaan doen, waarbij het belangrijkste motief Zijn eigen Naam is. De Naam van God openbaart Zijn karakter en laat zien Wie Hij is. Dit kunnen we eenvoudig aantonen uit de Schrift. Toen Hij Zijn Naam bekendmaakte, openbaarde Hij Zijn karakter. Zie Exodus 34:5–7. Er zijn tijden geweest in Gods omgang met Israël waarin Zijn Naam zodanig werd ontheiligd, Zijn karakter zo verkeerd werd begrepen, dat Hij aankondigde bepaalde dingen te zullen doen ten behoeve van Zijn heilige Naam. Leest u voor een volledig verslag eens aandachtig Ezechiël 36:16–38. In dit gedeelte zien we dat God dit grote werk niet zal doen ten behoeve van Israël, om Israël te zegenen, hoewel Israël er rijk door gezegend zal worden. Hun zegen zal een nevenproduct zijn van wat Hij zal doen ten behoeve van Zijn eigen Naam. ‘Niet om uwentwil doe Ik het, o huis Israëls, maar om mijn heilige naam, die gij ontheiligd hebt onder de volken’, is de nadrukkelijke verklaring van Yahweh.

Aangezien Hij dit werk voor Israël allemaal doet om Zijn trouw en gerechtigheid te tonen, is het helemaal niet vreemd dat Hij in deze tijd stappen onderneemt die leiden tot een eeuwig bewijs van de genadige kant van Zijn karakter. Ondanks de vaak herhaalde verklaring dat Hij de God van alle genade is, hebben mensen Hem nooit zo beschouwd. Daarom laat God nu zien wat Hij in het verleden over Zichzelf heeft verkondigd. Wat Hij nu aan het tonen is, zal in de toekomst worden tentoongesteld. Er zal een tijd komen dat alle mensen die onder Gods bestuur leven, Zijn genade zullen kennen door middel van een zorgvuldige bestudering van de geschiedenis der genade die Hij nu toont.

2. De mensheid zal oneindig veel meer kennis van God hebben door deze openbaring van Gods genade.

De zoektocht van mensen naar kennis is eindeloos. Voor de ontdekking van zelfs maar één wetenschappelijk feit wordt geen prijs te hoog geacht. Tegen hoge kosten, waaronder het lijden van veel mensen, zijn mensen naar de polen gereisd, hebben zij de hoogste bergen beklommen, zijn zij afgedaald naar de diepten der zee en hebben zij oude steden opgegraven in de hoop de kennis van de mens te vergroten. Men heeft nooit zoveel moeite gedaan voor de kennis van God. Maar alles wat de mens zou kunnen leren over de schepping van God is nog geen druppel in de oceaan in vergelijking met wat hij zou kunnen leren over de genade van de Schepper als deze openbaring van Zijn genade voltooid is en de feiten ervan ter beschikking komen van de mensen. Gods openbaring van genade vindt op dit moment plaats. In de toekomst zal men dit leren begrijpen en waarderen.

3. Gods machtige openbaring van genade vindt plaats door middel van een bestuur van genade.

In Efeze 3:2 (Statenvertaling) lezen we over ‘de bedeling der genade Gods’. Het Griekse woord dat hier vertaald is met ‘bedeling’, betekent letterlijk ‘bestuur’. Een bedeling is feitelijk geen tijdvak. Het is een bestuur. En als we dit wat verder uitwerken verstaan we onder een bestuur de manier waarop gehandeld wordt. Dit gedeelte laat ons zien dat de manier waarop God nu omgaat met het menselijk geslacht gebaseerd is op vrije en onverdiende genade. Dat maakt de tegenwoordige tijd meer uniek dan enige periode in het verleden of in de toekomst. Welke genade God ook in het verleden betoond heeft, er is nooit eerder een bestuur van genade geweest. God heeft Zich in het verleden consequent gemanifesteerd in daden van genade, maar er is nooit een lange periode geweest waarin God Zichzelf heeft beperkt tot een omgang met mensen in genade en niets anders dan genade. Onder dit bestuur van genade zal God, wanneer Hij niet in genade kan handelen, helemaal niet handelen. Er zal nog een tijd aanbreken waarin, wegens de absolute rechtvaardigheid en gerechtigheid van Zijn heerschappij, God af en toe buitengewoon streng moet optreden. Onder Zijn heerschappij zal tegenover elke zonde en overtreding een rechtvaardige vergelding staan. Maar hoe streng God in de toekomst dan ook mag zijn, het feit dat Hij

een genadig karakter heeft zal dan worden bewezen door de genade die Hij nu toont.

4. Genade en heerschappij zijn zulke volkomen verschillende principes, dat beide niet op hetzelfde moment van toepassing kunnen zijn.

Laat niemand deze bewering lichtvaardig afwijzen voordat hij weet wat hiermee wordt bedoeld. De lezer kan bezwaar hebben tegen een dergelijke uitspraak op grond van het feit dat Noach ten tijde van de vloed 'genade vond in de ogen des HEREN', terwijl God de rest van de mensheid rechtvaardig behandelde 'toen Hij de zondvloed over de wereld der goddelozen bracht'. Dat is waar, maar we moeten goed beseffen dat toen God genadig was voor Noach, Hij niet handelde in gerechtigheid en toen Hij de wereld rechtvaardig behandelde, Hij hen niet genadig was. Onder de genade schenkt God gunsten aan hen die het niet verdienen, terwijl Hij onder de heerschappij de mensen precies geeft wat zij verdienen, niet meer en niet minder. God kan niet op hetzelfde moment handelen naar twee volkomen verschillende en onverenigbare principes. Bovendien moeten we goed begrijpen dat er in de tijd die aan de vloed voorafging noch van een bestuur van genade, noch van een bestuur van heerschappij sprake was. God had Zich niet beperkt tot één bepaalde manier van handelen. Daarom konden zowel genade als heerschappij in dezelfde periode voorkomen, maar nooit ten opzichte van dezelfde mensen.

Of de lezer kan wijzen op het feit dat gedurende de Handelingentijd zowel Gods genade, als Zijn heerschappij aan het werk waren. Dat klopt als een bus. De mensen die in die tijd leefden zagen meer acties van God die verband hielden met Zijn heerschappij dan iemand ooit in het verleden had waargenomen en Gods genadige daden waren grootser dan ooit tevoren. Nooit eerder was een boodschap van genade aan de mensen verkondigd. In feite domineerde de genade de Handelingentijd. Maar het is ook waar dat genade en heerschappij nooit aan de orde waren om hetzelfde resultaat in dezelfde tijd te bereiken. Als alle feiten van de Handelingenperiode worden onderzocht, zien we dat genade slechts ten dele wordt gezien en dat ook de heerschappij slechts ten dele was. De genade die betoond werd maakte een volledige openbaring van de heerschappij onmogelijk

en de heerschappij die er was, maakte een volkomen openbaring van genade onmogelijk.

Gods huidige bestuur is er een van pure genade. Hij heeft dat bekendgemaakt door Zijn uitverkoren knecht Paulus en we doen er goed aan Hem op Zijn woord te geloven en onze gedachten daarmee in overeenstemming te brengen. Geen enkele keer na het einde van de Handelingentijd is Hij ook maar met één mens omgegaan op basis van gerechtigheid. Zijn daden en handelingen ten opzichte van de mens zijn daden van liefde en gunst geweest voor hen die dat niet verdienden. Wanneer Gods doel met dit bestuur is bereikt, zal de wereld met een bestuur van pure heerschappij te maken krijgen. Onder dit komende bestuur zal van de mensen worden verlangd dat zij rekenschap afleggen van elk ijdel woord dat zij spreken. Er zal evenwel barmhartigheid zijn ten tijde van de heerschappij. Een overheid kan terecht barmhartig zijn, als die barmhartigheid verdiend wordt, maar geen overheid kan rechtvaardig zijn en tegelijkertijd gunsten verlenen aan hen die dat niet verdienen. Een regering zal vallen, omdat regeerders onrechtvaardig handelen als zij genadig proberen te zijn. We kunnen bijvoorbeeld denken aan een situatie van opstand onder gevangenen waardoor de overheid zich genoodzaakt voelt om aan de verdachten gunsten te verlenen die zij niet verdienen. Iedereen zal het ermee eens zijn dat dan genade betoond wordt die ten koste gaat van de gerechtigheid.

Als Gods huidige bestuur er een is van genade, zoals Paulus in Efeze 3:2 zegt, dan kan het zelfs niet voor een deel een bestuur van de heerschappij van God zijn. De wijze waarop God in deze tijd met mensen omgaat is volkomen genadig. Als iemand beweert dat God iets anders doet in deze bedeling dan handelen in genade, ontkent hij wat God Zich nu als doel heeft gesteld.

5. God heeft mensen altijd genade bewezen, maar in de huidige tijd wordt de overweldigende rijkdom van Zijn genade getoond.

Deze waarheid wordt geopenbaard in de latere brieven van de apostel Paulus en het is een waarheid die alleen met het geloofsoog gezien wordt. Als we dit proberen te bewijzen door wat we om ons heen zien, zullen we daar niet in slagen. Maar als we ons wenden tot het Woord van God, zien we dat het daarin wordt onderwezen. Het lijkt wel alsof de vertalers met elkaar

hebben gewedijverd toen zij de waarheid van Efeze 2:7 tot uitdrukking probeerden te brengen. Alles te boven gaande rijkdom, verbazingwekkende rijkdom, onvergelykelijke weelde, oneindige overvloed! Dit zijn enkele uitdrukkingen die zij in hun vertalingen van de oorspronkelijke tekst van dit gedeelte hebben gebruikt, een gedeelte dat gaat over de genade die God nu aan de mensheid toont. Nooit tevoren in de geschiedenis heeft God zo overvloedige genade aan de mensheid getoond als Hij nu doet. De genade die Hij nu schenkt gaat alles wat Hij in het verleden gedaan heeft verre te boven. In de Handelingentijd kwam de genade alleen ten goede aan hen die geloofden. Maar de genade die God nu toont komt ten goede aan elk lid van het menselijk ras. Er bestaan in deze tijd wel speciale zegeningen voor hen die geloven, zoals vergeving, verlossing en rechtvaardiging, maar er is geen enkel mens op aarde die niet wordt gezegend wegens de genade van God. Zij die in Jezus Christus geloven worden de trofeeën van de genade die God nu schenkt. Onder de komende aionen zullen zij de genade laten zien en verheerlijken die aan de mens gedurende deze bedeling van Gods genade is geschonken.

6. De genade die God nu schenkt is onnaspeurlijk.

Dit is het getuigenis van Efeze 3:8. Het is voor niemand in onze tijd mogelijk de vinger te leggen op wat God aan het doen is. Gods Woord zegt het en mensen die geloven zullen Hem op Zijn woord geloven en in die lijn denken. Als mensen dus van ons vragen om te laten zien op welke wijze de genade van God aan een of ander ontspoord persoon ten goede komt, kunnen we dat niet zeggen. Bovendien betreft de genade die God nu bewijst niet het individu. Het gaat om de hele mensheid en het individu heeft daar alleen maar voordeel van als lid van het menselijk ras. Als een persoon echter gelooft in Jezus Christus, kan hij als individu deelgenoot worden van een bijzondere genade die zijn deel is.

7. Gods huidige bestuur is verborgen.

Gods huidige omgang met de mensen is niet alleen in genade, het is ook in het geheim. Deze waarheid vinden we in Efeze 3:9, waar de uitdrukking 'bediening van het geheimenis' vertaald zou moeten worden met het verborgen bestuur. Alle feiten in het leven van de mens wijzen op het ene feit dat het werk dat God nu doet, in het verborgene geschiedt. Als Hij optreedt als de

regerende God is Zijn werk altijd openbaar. Zijn wegen zijn dan na te speuren en zij zijn nooit verborgen. Maar als Hij genadig handelt, kan Hij in het verborgene werken. Dat doet Hij feitelijk op dit moment. Daarom begrijpt en waardeert de wereld de genade die God nu toont niet.

8. De mensheid is de afgelopen 1900 jaar alleen maar bewaard gebleven omdat God genadig is.

Deze uitspraak is een studie op zich en kan hier slechts terloops worden aangestipt. Tegenwoordig treedt God op als de Redder van de mensheid. Als dat niet zo zou zijn, zou de mensheid allang aan zijn eigen ontaarding ten onder zijn gegaan. De woorden van Paulus in I Timotheüs 4:10 verkondigen deze waarheid. Wat de mensheid ook gedaan mag hebben, God heeft haar door genade bewaard. Hij werkt nu als de Redder van de mensheid en Hij werkt op een bijzondere manier als Redder voor hen die geloven. Alleen de gelovige kan zich beroepen op vergeving, verlossing en de belofte van een eeuwig leven.

9. Het resultaat van Gods huidige genade is al voorzegd.

De gevolgen voor de mensen van Gods langdurige genade zijn door Paulus naar voren gebracht in II Timotheüs 3:1–8; 3:12,13; 4:3,4. Dit is volkomen harmonie in met de uitspraak die lang geleden is gedaan in Jesaja 26:10.

Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid.

Laat niemand verwachten dat de wereld zich bekeert als gevolg van de genade die God nu toont aan de mensen. Zijn huidige doel is niet om de wereld onder Zijn voeten te leggen. Dat wordt bereikt wanneer Hij gaat regeren. Als Zijn oordelen in de aarde zijn, zullen de inwoners van de aarde gerechtigheid leren (Jesaja 26:9).

10. Gods demonstratie van genade zal niet uitlopen op een demonstratie van wraak.

Als iemand geduldig is, wat zou het dan voor nut hebben als dat eindigde in uitingen van ongeduld? Geduld bestaat niet uit een tijdelijk ombuigen van ongeduld. Welke waarde zou Gods langdurige betoon van genade hebben als Hij zou eindigen met het oefenen van wraak? Laten zij die leren dat Gods wraak het eerste wat de wereld zal ervaren er nog eens goed bij stilstaan dat Gods genade niet bestaat uit een tijdelijke ombuiging van wraak.

11. God heeft Zijn doel in deze tijd volledig bereikt.

Hij heeft de ontwikkeling van het koninkrijk onderbroken om Zijn genade te kunnen tonen. Vanaf dat moment heeft Hij dat doel elke dag bereikt. Elke dag heeft Hij de genadige zijde van Zijn karakter getoond. Elke dag is er geschiedenis geschreven en wanneer deze geschiedenis geopenbaard zal worden, zal zij één geweldig verslag zijn van de genade die Hij heeft getoond. In onze tijd kunnen we dat verslag niet lezen. Het is een verborgen verslag. Zijn werk is onnaspeurlijk en kan niet worden nagetrokken. Als we eenmaal ogen hebben gekregen die werkelijk kunnen zien en dan terugkijken over 1900 jaar geschiedenis, zullen we weten dat Hij inderdaad de God van alle genade was.

12. Het zwijgen van God is essentieel voor Zijn huidige doel.

Als God in de afgelopen 1900 jaar op een waarneembare manier gesproken zou hebben of Hij zou aan iemand absolute waarheid

hebben getoond of aanwijzingen hebben gegeven, dan zou Zijn gerechtigheid hebben vereist dat zulke mensen volledig verantwoordelijk zouden worden gehouden en Hij zou rechtvaardig moeten optreden wanneer zij er niet in zouden slagen om naar het hen geschonken licht te wandelen. Dat principe wordt in Johannes 15:22–24 uiteengezet. God zal altijd rechtvaardig handelen ten opzichte van mensen tot wie Hij direct heeft gesproken voor zover het de zaak betreft die hen is geopenbaard. Het zwijgen van God maakt daarom een constante, consequente en ononderbroken stroom van genade mogelijk in deze bedeling. De Heilige Geest werkt volledig mee aan dit doel en doet niets dat God zou dwingen om Zijn genadige houding los te laten en om in gerechtigheid te handelen.

13. Gods roeping van de gelovigen in deze tijd zal de trofee van Zijn genade zijn die Hij als getuigenis van Zijn genade zal gebruiken.

De gelovigen in de Handelingenperiode werden geroepen in verband met Gods heerschappij en zij zullen Hem dienen in Zijn regering als Hij weer verder gaat met Zijn koninkrijksdoel. De gelovigen in deze tijd zijn geroepen in verband met Gods grote demonstratie van genade en zij zullen Hem dienen door Zijn genade te verheerlijken in de komende tijden. De gelovigen uit de Handelingenperiode zijn de regeringsmensen. Wij, die nu geloven, zijn genademensen.

Na een aantal speciale zaken te hebben besproken die God nu doet onder hen die geloven, verklaart Paulus in Efeze 1:6 dat deze zegeningen zijn geschonken omdat God hen, aan wie zij geschonken zijn, heeft uitverkoren om de heerlijkheid van Zijn genade te verheerlijken (prijzen). In Efeze 2:7 verklaart hij dat God bepaalde dingen heeft gedaan met het uiteindelijke doel 'om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus.' Zij die op deze manier worden gezegend zijn Gods roeping van deze tijd. Zij zijn de trofeeën van Zijn genade. Zij zijn de nevenproducten van Zijn grote doel om de genadige kant van Zijn karakter te demonstreren. De heerlijkheid is van Hem. De zegeningen zijn voor ons.

Oorspronkelijke titel: God's Present Purpose, The Word of Truth Ministry, Los Angeles 1953.

Nederlandse vertaling © Stichting Lachai Roï 2002.